

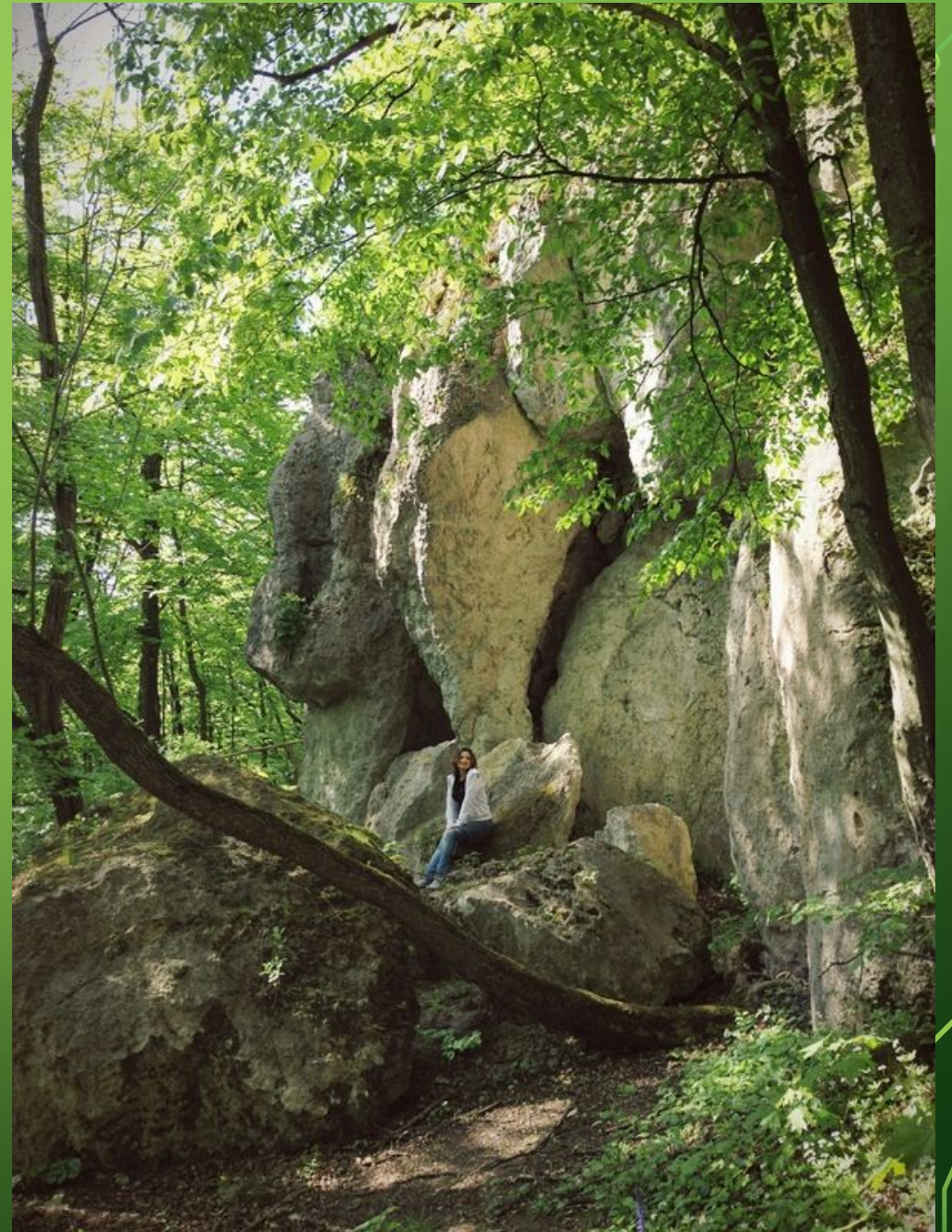
Пуща відлюдника

- На протилежному від Сатанова боці річки Збруч, яка розділяє Хмельницьку й Тернопільську область, уже в Тернопільській області, на території Природного заповідника Медобори знаходиться ще одне унікальне місце – Пуща відлюдника.
- Якщо переходити через швидкоплинний Збруч, проходити старовинне село Кренцилів Гусятинського району, в якому й досі знаходять предмети побуту часів Київської Русі, то можна ввійти до лісу. Дорога веде до гори. По обидві її сторони старий, темний, листяний ліс. Відчувається, що ліс дуже старий, багато грибів, багато знахідок, які були принесені до

- Десь на пів дороги до печери відлюдника знаходиться інша печера, природна, глибиною біля 30 метрів. У ній на самому дні знаходяться невеликі озера. Вхід до неї закритий. Дещо вище видно залишки стародавніх рукотворних валів. У часи Київської Русі тут було місто Звенигород. Пізніше у цих глухих місцях ще довго після прийняття християнства жили язичники.

- На самому вершечку гори знаходиться печера відлюдника. Дерев'яні сходи допомагають підійти до входу у печеру, біля якого стоїть дерев'яний хрест. Кажуть, що відлюдник прийшов у ці краї в 30-ті роки XIX століття. Протягом чотирьох років у вапняку видовбав собі печеру, й там жив близько сімдесяти років, померши у дуже похилому віці. Місцева жителька розповідала авторові цих рядків, що її мати, яка народилася на початку XX століття, вже не застала його живим. Ніхто не знає імені цього чоловіка, звідки він прийшов, навіщо вирішив усамітнитися в глухому лісі. Але відомо, що він постійно молився й до нього йшли люди з навколишніх сіл з проханням про молитву. Харчувався чоловік дарами лісу та тим, що приносили йому люди. У скелі відлюдник видовбав каплю збереглися дві кімнати

«Печера відлюдника». Світлина 1920-х рр.
Біля входу видно фрагмент фігури
якогось святого.

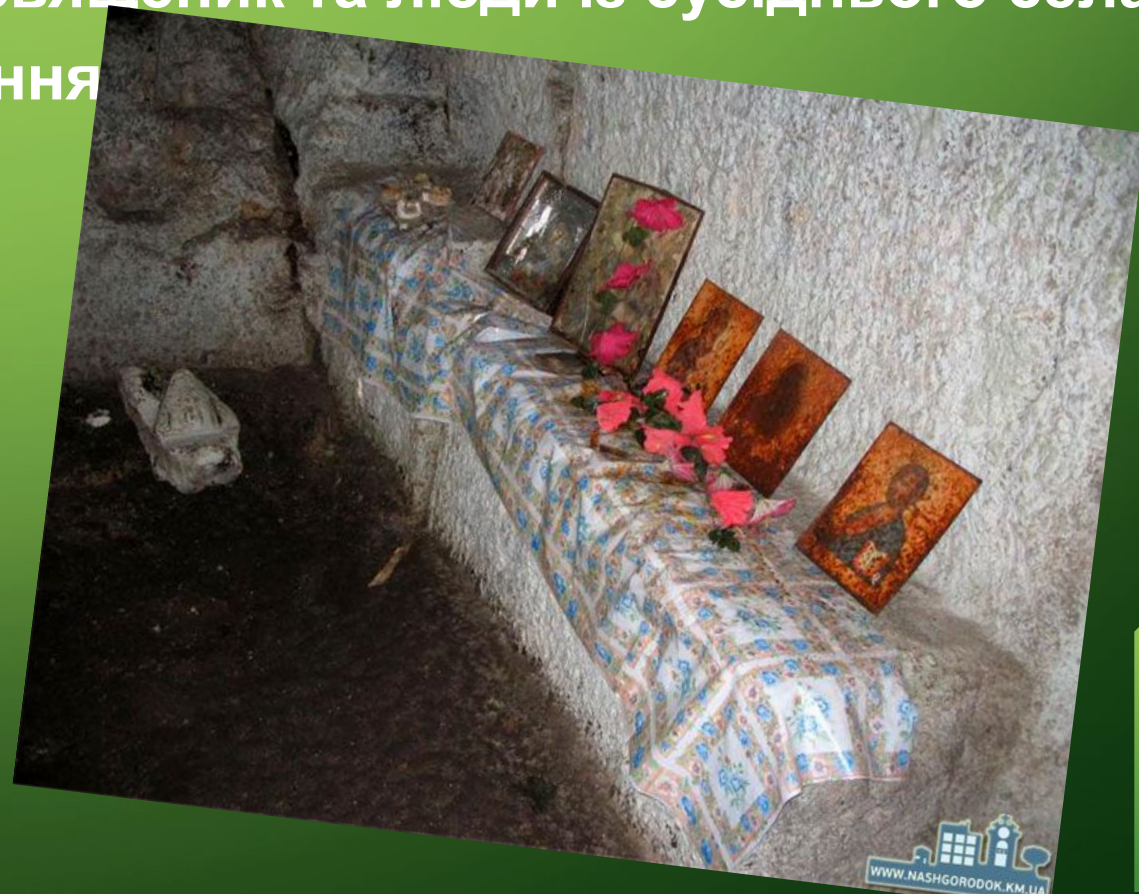
Фігура «Ісус в гробу» біля підніжжя печерної
скелі.

- Печера складається з двох приміщень – в одному відлюдник жив, у іншому молився. Кам'яне ліжко, погане освітлення, холод та вологість були постійними супутниками відлюдника впродовж його тривалого перебування. Зараз у тій частині печери, де молився самітник, стоять ікони, престол, свічки. Один раз на рік, на Зелені Свята, сюди приходить священник та люди із сусіднього села

служіння

- Сьогодні біля входу до печери встановлено великого дерев'яного хреста, а у молитовній кімнатці – простенькі ікони. Перед печерою впадає у вічі велика прямокутна каменяка. Можливо, це один із прадавніх язичницьких вівтарів.

Житлова частина. Ліворуч видно кам'яне ложе, де спав святий старець.

- Щороку на свято Трійці біля печери пустельника відбуваються відправи. Сьогодні таємнича Пуца відлюдника стала місцем паломництва. Воістину, святе місце пустим не буває.

Дякую за увагу!!!